

Ophold i frisk Luft, inden de vender tilbage til deres Arbejde. Jeg vilde derfor sætte overordentlig stor Pris paa, hvis disse to Fangelejre muligvis skulde egne sig hertil. Jeg har set, at adskillige Læger har skrevet, at saavel Omgivelserne som selve Bygningerne meget vel lod sig anvende til dette Brug, og jeg henstiller derfor til den høje Regering, at dette Spørgsmaal blive taget op til meget nøje Overvejelse, saa at vi snarest muligt kan komme til et gunstigt Resultat.

Der har været talt meget om Ernæringsspørgsmaalet, og hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Emnet, men vil dog gerne henstille til den højtærede Justitsminister om muligt at foranledige, at der fra højeste Sted rettes en Anmodning til de lokale Politimyndigheder om i højere Grad at vise Villighed til at bistaa de lokale Prisreguleringskommissioner i deres alt andet end behagelige Arbejde. Adskillige Steder kniber det med den fornødne Politiassistance. Nu skal jeg villig indrømme, at „fornøden Politiassistance“ maaske nok er et ret stort Forlangende i Øjeblikket, da der jo finder saa mange Lovovertrædelser Sted, at det maaske bliver vanskeligt at faa dem paatalt allesammen; men jeg ved, at Politimyndighederne paa sine Steder viser temmelig stor Mangel paa Villie til at tage Affære. Prisreguleringsmyndighederne kan Gang paa Gang rette Anmodning om at tage fat, men Politiet forlanger altid, at der skal foreligge en Anmeldelse, og at en med Navn skal hæfte for den. Der er ikke Tale om, at Politiet selv efter Anvisning foretager en Undersøgelse, det vil have en Anmelders Navn at holde sig til. Naar en Sag saa kommer for i Retten, oplyses det ofte, hvem Anmelderen er, og det er jo for mange ubehageligt at skulle træde frem som den, der har gjort Anmeldelse, selv om det drejer sig om en ret grov Forseelse. Det er ikke altid rart at stille sig offentlig frem paa den Maade, og det afholder sikkert mange fra at gøre Anmeldelse. Opgaven er derfor ret vanskelig for de lokale Prisreguleringskommissioner, naar de ikke i deres Virksomhed faar Støtte af de lokale Politimyndigheder. Det er ikke min Sag her at gøre mig til Talsmand for, at Politiet skal fare voldsomt frem, navnlig ikke overfor Smaaforseelser, men naar vi lever i saa vanskelige Tider, naar det kniber saa haardt for mange at faa det fornødne af de Varer, de skal bruge, finder jeg det paa den anden Side urimeligt, at Politimyndighederne

ikke er villige til at bistaa de Myndigheder, der er valgte til at vaage herover, og hvis Hverv er ulønnet og ubehageligt nok i Forvejen. Jeg henstiller derfor til Justitsministeren, om det ikke var betimeligt, at der fra Ministeriet udgik en Henstilling til de lokale Politimyndigheder om at være mere villige til at medvirke til Overholdelse af de givne Bestemmelser og bistaa de lokale Prisreguleringsmyndigheder i Udførelsen af deres Hverv.

Det Bankopkøb, som en Hovedbank i København, Landmandsbanken, foretager Landet over, er flere Gange blevet kritiseret. Jeg vil gerne slutte mig hertil og sige et Par Ord derom, idet jeg har haft Lejlighed til paa ret nært Hold at iagttage, hvorledes denne Bank søgte at erhverve en Provinsbank. Man gik frem med ret stor Forsigtighed og mente vistnok ogsaa, at man var meget snilde. Bankraadet vedtog først at sælge Banken — det var tilsyneladende en ret god Pris, der blev budt: for hver Hundrede Kr. tre Hundrede — og efter at Bankraadet havde besluttet sig til at sælge, sendte det fortrolige Skrivelser ud til Aktionærerne og henstillede til dem, at de endelig maatte stemme for Salget; for saa vidt de gav Tilslutning til Salgstanken, bad man dem om at tilbagesende en Blanket, hvorved de udtalte Tilslutning og gav Bankraadet Fuldmagt til at stemme paa den Generalforsamling, der senere skulde indvarsles, og hvor Salget endelig skulde vedtages. Det gik altsammen meget stille og fordægtigt til, men Sagen kom alligevel offentlig frem. Det er for øvrigt betegnende, at den Agitation, der blev rejst mod Banksalget, var det socialdemokratiske Blad ene om at rejse, medens af de øvrige Blade det ene nærmest anbefalede Sagen, og Resten ikke tog Parti. Det socialdemokratiske Blad rejste en meget stærk Agitation og protesterede mod, at den store Bank i København saaledes sikrede sig Banker i Provinsen, og derved for det første bidrog til, at den muligvis tilstedeværende Konkurrence kunde blive mindre, og endvidere til, at den Bevægelsesfrihed, som selvfølgelig har ikke ringe Betydning for Forretninglivet i den paagældende By, blev reguleret af den store Bank i København. Nok saa grelt endda virkede det selvfølgelig, at efterhaanden som den nævnte store Bank fik Overtaget med Hensyn til Pengevæsenet, vilde den kunne træde hindrende i Vejen for mange Virksomheder, naar Lederne af den paagældende Bank — og det er jo mest Repræsentanter for Storindustrien —